

[Hans Rasmussen.]

tid er fremhævet af den højtærede økonomi- og arbejdsminister — ikke blevet gennemført på den mest gunstige måde for Danmark. Udlandet beskytter sine egne hjemmemarkeder, ofte gennem høje toldsatser, der er betydelig højere end vore, og i det lange løb kan en sådan skævhed i forholdet sikkert ikke tillades. Det vil virke nedbrydende for dansk erhvervsliv og medføre en dalende beskæftigelse. Rent bortset fra partipolitiske interesser bør man derfor måske i højere grad koncentrere sig om, hvad der erhvervsmæssigt på længere sigt vil være mest gavnligt for hele det danske samfunds interesser.

Det er en åbenbar kendsgerning, at afsætningen på verdensmarkedet — selvom vi midlertidigt har kunnet tegne en stigende kurve for afsætningen af vore industriprodukter — er blevet vanskeligere og mere besværlig, hvilket i høj grad skyldes den stigende konkurrence fra andre lande. Formålet med det foreliggende lovforslag skulle bl. a. være en hjælp for danske erhvervsinteresser på verdensmarkedet, og da vi ved, at en række lande har gennemført eksportfremmende foranstaltninger, der er langt mere vidtgående end den støtte, den danske stat giver eksporten i form af eksportkreditgarantier, er det givet, at vi på dette område ikke kan lægge hænderne i skødet.

Jeg har et frisk eksempel, som belyser dette. En københavnsk middelstor maskinfabrik, H. Nielsen & Søn i Aldersrogade, har til Sverige kunnet afsætte asfaltmaskiner i fuld konkurrence med tyske virksomheder. Imidlertid er man fra tyskernes side blevet mere og mere pågående, og det viser sig nu, at de svenske virksomheder, hvortil den københavnske virksomhed eksporterede, og som var meget venligt stemt i retning af, at det danske firma, H. Nielsen & Søn, stadig skulle levere deres asfaltmaskiner, alligevel har accepteret, at ordrerne overdrages til tyske virksomheder. Når man, selvom de danske tilbud på asfaltmaskiner er billigere end de tyske, alligevel har accepteret de tyske tilbud, er årsagen slet og ret den, at de svenske firmaer har kunnet anvende asfaltmaskinerne kvit og frit i de første tre år uden betaling af nogen art — først efter denne tids forløb skulle man

begynde med afdragene. Det er ganske klart, at danske virksomheder ikke er i stand til at konkurrere under sådanne betingelser, hvorfor det bliver vor pligt at yde vore eksportvirksomheder så stor en service, som vi under forsvarlige former er i stand til.

Indenfor dansk erhvervsliv så man gerne, at der fandt en almindelig afrustning sted mellem de forskellige lande med hensyn til statsstøtte til eksporten; men så længe der kun er tale om et ønske og ikke om en realitet, kan det i alt fald ikke nytte, at vi i vort land lægger hænderne i skødet med det resultat, at der er andre ude i verden, som tager ordrerne fra os. Vi kan af eksportmæssige grunde simpelthen ikke affinde os med, at Tyskland, Holland og flere andre nationer overtager vor plads på de udenlandske markeder, blot fordi disse landes industrier kan give en meget længere kredit og har mange andre muligheder, som danske eksportvirksomheder ikke er i besiddelse af.

Fra alle sider kan vi vist kun hilse med tilfredshed, at hele spørgsmålet om eksportfremmende foranstaltninger er blevet taget op til behandling i et udvalg, som nu har afgivet en betænkning. Selvom mit parti kunne ønske, at de private erhvervsorganisationer under dette udvalgsarbejde havde været noget mere konstruktivt og positivt indstillet, kan man dog kun glæde sig over, at der i betænkningen er fremkommet en række forslag om gennemførelse af lettelser for vore eksporterende virksomheder.

I denne forbindelse vil jeg gerne henstille til den højtærede handelsminister, at vi snarest muligt får gennemført en lovgivning, der tilgodeser de ønsker om eksportfremmende foranstaltninger, som udvalgsbetænkningen giver udtryk for. En udbygning af vore muligheder for rimelige eksportkreditter er stærkt påkrævet.

Lad mig i henhold til det, jeg her har sagt, fremhæve, at indenfor vor nugældende lovgivnings rammer for ydelse af eksportkredit udfører det særlige eksportkreditudvalg et udmærket arbejde. Sagerne behandles — såvidt jeg har kunnet følge det — hurtigt og i almindelighed med megen velvilje. Ikke mindst den hurtige sagsbehandling vil jeg, under hensyn til den stigende konkurrence fra udlandet, pege på som værende af overordentlig stor betyd-